

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิจัย เรื่องความคิดเห็นของอาจารย์สทวิทยาลัยอีสานเหนือ เกี่ยวกับบทบาทของ
สื่อมวลชนในการให้การศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในครั้งนี้
ได้ส่งแบบสอบถามออกไป เป็นจำนวนทั้งสิ้น 290 ฉบับ ปรากฏว่ามีผู้ให้ความร่วมมือในการตอบ
แบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น เป็นจำนวน 250 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
เป็นอาจารย์สังกัดวิทยาลัยครูกลุ่มสทวิทยาลัยอีสานเหนือ ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยครูเลย วิทยาลัย
ครูอุดรธานี วิทยาลัยครูสกลนคร และวิทยาลัยครูมหาสารคาม

ข้อมูลจากการวิจัยได้นำมาอธิบาย และวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดย
แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ 1)
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน (ตารางที่ 2-9)
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนในการให้การศึกษา
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ตารางที่ 10)
- ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อ เสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทสื่อมวลชน (ตารางที่ 11-22)
- ตอนที่ 5 ทดสอบสมมุติฐาน (ตารางที่ 23-27)

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาจารย์สทวิทยาลัยอีสานเหนือที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 250 คน แยกเป็นเพศชาย
ร้อยละ 64.4 เพศหญิงร้อยละ 35.6 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0
รองลงมาร้อยละ 38.0 เป็นผู้มีอายุระหว่าง 30-39 ปี วุฒิต่างการศึกษาของอาจารย์จบปริญญา
โทเกินกว่าครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาร้อยละ 35.6 เป็นผู้จบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
ตำแหน่งหน้าที่การงานจะเป็นอาจารย์ผู้สอนประมาณเกือบ 3 ใน 4 คิดเป็นร้อยละ 72.4 ส่วนที่เหลือ
เป็นผู้บริหาร มีอายุราชการที่สังกัดในกรมการฝึกหัดครูระหว่าง 11-12 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.0
และเป็นอาจารย์ที่สังกัดคณะศึกษามนุษยศาสตร์เป็นส่วนมากคือร้อยละ 34.8 รองลงมาสังกัดคณะ
วิชาครุศาสตร์ร้อยละ 29.6 คณะวิชาวิทยาศาสตร์ร้อยละ 25.2 และคณะวิชาวิทยาการจัดการ
ร้อยละ 10.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 สถานภาพของอาจารย์จำแนกตามลักษณะทางประชากรและทางสังคม

ลักษณะ	จำนวน (N = 250)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	161	64.40
หญิง	89	35.60
2. อายุ		
20-29 ปี	33	13.20
30-39 ปี	95	38.00
40-49 ปี	100	40.00
50-60 ปี	22	8.80
3. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	1.20
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	89	35.60
ปริญญาโท	146	58.40
ปริญญาเอก	12	4.80
4. ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหาร	69	27.60
อาจารย์ผู้สอน	181	72.40
5. อายุราชการสังกัดกรมการฝึกหัดครู		
1-10 ปี	82	32.80
11-20 ปี	140	56.00
20 ปีขึ้นไป	28	11.20
6. คณะวิชาที่สอนประจำ		
มนุษยศาสตร์	87	34.80
ครุศาสตร์	74	29.60
วิทยาศาสตร์	63	25.20
วิทยาการจัดการ	26	10.40

รายการที่เปิดรับ

วิทยุ อาจารย์ร้อยละ 61.6 หรือกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด เปิดรับฟังวิทยุรายการข่าว เป็นประจำ รองลงมาเป็นรายการเพลงร้อยละ 30.8 ที่เหลือ เป็นรายการทั่ว ๆ ไป

ตารางที่ 4 รายการวิทยุที่อาจารย์เปิดรับฟัง

รายการวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
1. รายการข่าว	154	61.60
2. รายการเพลง	77	30.80
3. รายการกีฬา	7	2.80
4. รายการสารคดี	7	2.80
5. รายการละคร	4	1.60
6. รายการทั่ว ๆ ไป	1	0.40
รวม	250	100

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทรทัศน์ อาจารย์ส่วนใหญ่จำนวนร้อยละ 70.40 เบ็ดรับชมรายการข่าวในประเทศ รองลงมา เป็นรายการข่าวต่างประเทศร้อยละ 12.4 ส่วนรายการอื่น ๆ นิยมเบ็ดรับไม่เกิน ร้อยละ 3.2

ตารางที่ 5 รายการโทรทัศน์ที่อาจารย์เบ็ดรับชม

รายการโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
1. รายการข่าวในประเทศ	176	70.40
2. รายการข่าวต่างประเทศ	31	12.40
3. รายการภาพยนตร์ฝรั่ง	8	3.20
4. รายการสนทนาปัญหาบ้านเมือง	7	2.80
5. รายการภาพยนตร์จีน	7	2.80
6. รายการเพลง, คนตรี	5	2.00
7. รายการเกมโชว์	5	2.00
8. รายการภาพยนตร์ไทย	3	1.20
9. รายการการ์ตูน	3	1.20
10. รายการละคร	2	.80
11. รายการพยากรณ์อากาศ	1	0.40
12. รายการสารคดี	1	0.40
13. รายการเด็ก	1	0.40
รวม	250	100

หนังสือพิมพ์ อาจารย์ส่วนใหญ่จำนวนร้อยละ 45.6 นิยมอ่านข่าวการเมืองในประเทศ รองลงมาข่าวการศึกษาร้อยละ 14.4 ถัดไปข่าวกีฬาร้อยละ 9.2 ข่าวสังคมบุคคลร้อยละ 5.6 เนื้อหาสารคดีร้อยละ 4.0 ที่เหลือ เป็นเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ และเป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีอาจารย์คนใดเลยที่อ่านบทบรรณาธิการ

ตารางที่ 6 เนื้อหาหนังสือพิมพ์ที่อาจารย์นิยมนำ

เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
1. ข่าวการเมืองในประเทศ	114	45.60
2. ข่าวการศึกษา	36	14.40
3. ข่าวกีฬา	23	9.20
4. ข่าวสังคมบุคคล	14	5.60
5. สารคดี	10	4.00
6. ข่าวต่างประเทศ	8	3.20
7. ข่าวอาชญากรรม	8	3.20
8. นิยายจากละครโทรทัศน์	6	2.40
9. ข่าวเศรษฐกิจ	6	2.40
10. ข่าวบันเทิง	5	2.00
11. ข่าวการเกษตร	5	2.00
12. สุขภาพอนามัย	5	2.00
13. ตอบปัญหาหัวใจ	4	1.60
14. ทำนายดวงชะตาชีวิต	4	1.60
16. การ์ตูน	2	.80
16. บทบรรณาธิการ	-	-
17. โฆษณาบริการ	-	-
รวม	250	100

นิตยสาร อาจารย์นิยมอ่านนิตยสารประเภทการเมืองร้อยละ 31.6 รองลงมา เป็นนิตยสารบันเทิง 21.2 นิตยสารท่องเที่ยวร้อยละ 7.6 นิตยสารธุรกิจร้อยละ 7.2 และนิตยสารสำหรับผู้หญิงร้อยละ 6.8 ตามลำดับ ส่วนนิตยสารทั่ว ๆ ไปอาจารย์มีความนิยมไม่มากนัก

ตารางที่ 7 ประเภทนิตยสารที่อาจารย์นิยมอ่าน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
1. นิตยสารการเมือง	79	31.60
2. นิตยสารบันเทิง	53	21.20
3. นิตยสารท่องเที่ยว	19	7.60
4. นิตยสารธุรกิจ	18	7.20
5. นิตยสารสำหรับผู้หญิง	17	6.80
6. นิตยสารสารกีฬา	12	4.80
7. นิตยสารเครื่องเสียง เครื่องคอมพิวเตอร์	12	4.80
8. นิตยสารศิลปวัฒนธรรม	11	4.40
9. นิตยสารสุขภาพ	6	2.40
10. นิตยสารประเภททั่ว ๆ ไป	6	2.40
11. นิตยสารเด็ก	3	1.20
12. นิตยสารถ่ายภาพ-ภาพพิมพ์	3	1.20
13. นิตยสารบ้าน	3	1.20
14. นิตยสารสำหรับผู้ชาย	3	1.20
15. นิตยสารเศรษฐกิจ	3	1.20
16. นิตยสารเกี่ยวกับเรื่องรถ	2	.80
รวม	250	100

วิดิทัศน์ มีอาจารย์กว่า 1 ใน 3 ที่ไม่ชมวิดิทัศน์ในรอบเดือนที่ผ่านมา อาจารย์ที่เปิดรับวิดิทัศน์เลือกชมเนื้อหาที่เป็นภาพยนตร์ฝรั่งร้อยละ 31.2 เป็นภาพยนตร์จีนร้อยละ 28.4 ถัดไปเป็นภาพยนตร์ไทยร้อยละ 11.0 ที่เหลือจะชมภาพยนตร์ญี่ปุ่นและภาพยนตร์อินเดียร้อยละ 3 และร้อยละ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 เนื้อหาในวิดิทัศน์ที่อาจารย์นิยมดู

วิดิทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่ชมวิดิทัศน์	86	34.40
2. ภาพยนตร์ฝรั่ง	78	31.20
3. ภาพยนตร์จีน	71	28.40
4. ภาพยนตร์ไทย	11	4.40
5. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น	3	1.20
6. ภาพยนตร์อินเดีย	1	.40
รวม	250	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพยนตร์ มีอาจารย์กว่า 1 ใน 3 ไม่เคยชมภาพยนตร์ในรอบเดือนที่ผ่านมา อาจารย์ที่เปิดชมภาพยนตร์ร้อยละ 32.4 จะชมภาพยนตร์ฝรั่ง ร้อยละ 16.4 เป็นภาพยนตร์จีน ร้อยละ 12.4 เป็นภาพยนตร์ไทย และร้อยละ .8 จะเป็นภาพยนตร์ญี่ปุ่น

ตารางที่ 9 เนื้อหาภาพยนตร์ที่อาจารย์นิยมดู

ภาพยนตร์	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่ชมภาพยนตร์	95	38.00
2. ภาพยนตร์ฝรั่ง	81	32.40
3. ภาพยนตร์จีน	41	16.40
4. ภาพยนตร์ไทย	31	12.40
5. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น	2	.80
6. ภาพยนตร์อินเดีย	-	-
รวม	250	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนทั้ง 6 ประเภท

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนในการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตต่อไปนี้จะพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ยของคำตอบแต่ละข้อของอาจารย์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน โดยยึดถือเกณฑ์ดังนี้

2.00-3.00	เห็นด้วยมาก
1.00-1.99	เห็นด้วยน้อย
0.00-0.99	ไม่เห็นด้วย

บทบาทด้าน โฆษณาการ สื่อมวลชนที่อาจารย์เห็นว่ามียบทบาทด้าน โฆษณาการมาก เช่น ให้ความรู้ในการเลือกบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย อาหารไม่มีพิษมีภัย ฯลฯ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ ส่วนสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารนั้นมีบทบาท เรื่อง โฆษณาการน้อยสำหรับวิดิทัศน์และภาพยนตร์นั้นอาจารย์เห็นว่าแทบจะไม่มียบทบาทในด้านการให้ความรู้ เรื่อง โฆษณาการแก่ประชาชนเลย

บทบาทด้านที่อยู่อาศัย สื่อมวลชนที่ให้ความรู้ เรื่องที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสมแก่ประชาชนไม่ว่าจะเป็นด้านการรักษาความสะอาด สภาพบ้านเรือนที่ถูกสุขลักษณะการป้องกันมลภาวะ ฯลฯ อาจารย์เห็นว่าโทรทัศน์มีบทบาทในเรื่องนี้มาก วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารมีบทบาทการให้ความรู้ด้านที่อยู่อาศัยน้อย ส่วนวิดิทัศน์และภาพยนตร์ไม่มีบทบาทในด้านนี้เลย

บทบาทด้านสุขภาพอนามัย การให้ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยแก่ประชาชน เช่น การป้องกันโรคติดต่อ การรักษาพยาบาล การออกกำลังกาย ฯลฯ สื่อมวลชนที่อาจารย์เห็นว่ามียบทบาทในด้านนี้มากได้แก่ โทรทัศน์ และวิทยุ ส่วนหนังสือพิมพ์และนิตยสารยังมีบทบาทในด้านนี้น้อย สื่อมวลชนที่ไม่มีบทบาทในด้านนี้เลยก็คือวิดิทัศน์และภาพยนตร์

บทบาทด้านการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย บทบาทของสื่อมวลชนในด้านนี้ เช่น การป้องกันอุบัติเหตุ การป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ ฯลฯ อาจารย์มีความเห็นว่า โทรทัศน์มีบทบาทในด้านนี้มาก ส่วนวิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร มีบทบาทในด้านนี้น้อย เช่นเดียวกับบทบาทด้าน เรื่อง โฆษณาการด้านที่อยู่อาศัย และอาจารย์มีความเห็นว่าวิดิทัศน์และภาพยนตร์ เป็นสื่อที่ไม่มีบทบาทในด้านนี้เลย เช่นกันกับบทบาทอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว

บทบาทด้านการประกอบอาชีพ การให้ข่าวสารความรู้เรื่องการประกอบอาชีพ เช่น เรื่องอาชีพต่าง ๆ แรงงาน การเกษตร ธุรกิจการค้า ฯลฯ อาจารย์มีความเห็นว่าทั้งโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ มีบทบาทในด้านนี้มาก นิตยสารมีบทบาทน้อย ส่วนวิทยุทัศน์และภาพยนตร์ไม่มีบทบาทในด้านนี้เลย

บทบาทด้านการวางแผนครอบครัว การให้ข่าวสารความรู้ด้านการรู้จักการวางแผนครอบครัว โทรทัศน์มีบทบาทในด้านนี้มาก หนังสือพิมพ์และนิตยสารมีบทบาทน้อย ส่วนวิทยุทัศน์และภาพยนตร์นั้นไม่มีบทบาทในด้านดังกล่าวเลย

บทบาทด้านการสร้างความสามัคคี การสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในกลุ่มประชาชน อาจารย์เห็นว่าโทรทัศน์และวิทยุมีบทบาทในด้านนี้มาก หนังสือพิมพ์ และนิตยสารมีบทบาทน้อย ส่วนวิทยุทัศน์และภาพยนตร์นั้นไม่มีบทบาทในการสร้างความสามัคคีเลย

บทบาทด้านการพัฒนาจิตใจ สื่อมวลชนส่วนใหญ่คือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร มีบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาจิตใจประชาชนน้อย ส่วนวิทยุทัศน์และภาพยนตร์ยังเป็นสื่อที่ไม่มีบทบาทในด้านนี้เลย

บทบาทด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีบทบาทในการให้ความรู้เกี่ยวกับอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมมาก วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร มีบทบาทน้อย ส่วนวิทยุทัศน์และภาพยนตร์ไม่มีบทบาทในด้านดังกล่าวเลยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาแต่ละสื่อ อาจารย์สทวิทยาลัยอีสานเหนือมีความคิดเห็นว่าสื่อที่มีบทบาทในด้านโภชนาการบทบาทด้านที่อยู่อาศัย และบทบาทด้านการประกอบอาชีพสูงสุดคือ โทรทัศน์ รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ นิตยสาร วิทยุทัศน์และภาพยนตร์ ตามลำดับ

ส่วนบทบาทอีก 6 ด้าน ได้แก่บทบาทด้านสุขภาพอนามัย บทบาทด้านการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย บทบาทด้านการวางแผนครอบครัว บทบาทด้านการสร้างความสามัคคี บทบาทด้านการพัฒนาจิตใจ และบทบาทด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อาจารย์มีความคิดเห็นว่าสื่อที่มีบทบาทใน 6 ด้านดังกล่าวสูงสุดเป็นโทรทัศน์ รองลงมา เป็นวิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุทัศน์ และภาพยนตร์ตามลำดับ

สำหรับวิทยุทัศน์และภาพยนตร์นั้นกลุ่มตัวอย่างอาจารย์เห็นว่าแทบไม่มีบทบาทใด ๆ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้ง 9 ประการเลย

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนแต่ละประเภทในการให้การศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ

บทบาทของสื่อมวลชน	ความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อต่าง ๆ					
	วิทยุ ค่าเฉลี่ย อันดับ	โทรทัศน์ ค่าเฉลี่ย อันดับ	หนังสือพิมพ์ ค่าเฉลี่ย อันดับ	นิตยสาร ค่าเฉลี่ย อันดับ	วีดิทัศน์ ค่าเฉลี่ย อันดับ	ภาพยนตร์ ค่าเฉลี่ย อันดับ
1. สื่อมวลชนให้ข่าวสารความรู้เรื่องอาหารการกิน ที่เหมาะสมแก่ประชาชนเพียงใด เช่น เรื่องโภชนา- การ การเลือกบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ ไม่มีพิษ มีภัย ฯลฯ	1.85 2	2.06 1	1.56 3	1.56 3	.48 5	.39 6
2. สื่อมวลชนให้ข่าวสารความรู้เรื่องที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมแก่ประชาชนเพียงใด เช่น การรักษาความสะอาด สภาพบ้านเรือนถูกสุขลักษณะ การป้องกันมลภาวะ เป็นต้น	1.70 3	2.05 1	1.71 2	1.49 4	.43 5	.40 6
3. สื่อมวลชนให้ข่าวสารความรู้ด้านสุขภาพอนามัยแก่ ประชาชนเพียงใด เช่น การป้องกันโรคติดต่อ การรักษาพยาบาล การออกกำลังกาย การใช้ยาอย่าง ถูกวิธี เป็นต้น	2.02 2	2.26 1	1.91 3	1.64 4	.50 5	.39 6

ตารางที่ 10 (ต่อ)

บทบาทของสื่อมวลชน	ความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อต่าง ๆ											
	วิทยุ		โทรทัศน์		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร		วีดิทัศน์		ภาพยนตร์	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
4. สื่อมวลชนให้ข่าวสารความรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนเพียงใด เช่น การป้องกันอุบัติเหตุ การป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ การป้องกันโจรผู้ร้าย เป็นต้น	1.90	2	2.28	1	1.88	3	1.34	4	.58	5	.53	6
5. สื่อมวลชนให้ข่าวสารความรู้เรื่องประกอบอาชีพทำมาหากินแก่ประชาชนเพียงใด เช่น เรื่องอาชีพ แรงงาน การเกษตร ธุรกิจ การค้า การลงทุน ฯลฯ	2.15	3	2.36	1	2.22	2	1.51	4	.61	5	.42	6
6. สื่อมวลชนให้ข่าวสารความรู้ด้านการรู้จักการวางแผนครอบครัวแก่ประชาชนเพียงใด เช่น การคุมกำเนิดไม่ให้มีลูกมากเกินไป	1.99	2	2.08	1	1.88	3	1.45	4	.62	5	.40	6

ตารางที่ 10 (ต่อ)

	ความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อต่าง ๆ											
	วิทยุ		โทรทัศน์		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร		วิทยุทัศน์		ภาพยนตร์	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
7. สื่อมวลชนช่วยเสริมสร้างความร่วมมือ สมัครสมานสามัคคีให้เกิดขึ้นในกลุ่มประชาชน เพียงใด เช่น การรวมกลุ่มพัฒนาท้องถิ่น การ ช่วยเหลือบริการสังคม กิจกรรมสาธารณ- ประโยชน์การส่งเสริมการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตย	2.11	2	2.15	1	1.86	3	1.32	4	.53	5	.46	6
8. สื่อมวลชนช่วยส่งเสริมพัฒนาจิตใจคุณธรรม และศีลธรรมของประชาชนเพียงใด เช่นมีความ เอื้อเพื่ออารีต่อกัน มีความซื่อสัตย์สุจริตไม่ คดโกง รู้จักประหยัด ละเอียดรอบคอบ เป็นต้น	1.92	2	1.96	1	1.68	3	1.30	4	.53	5	.47	6
9. สื่อมวลชนให้ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น เพียงใด เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี โบราณวัตถุ เพลงพื้นเมือง เป็นต้น	1.96	2	2.26	1	1.91	3	1.50	4	.70	5	.51	6

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทสื่อมวลชน

ก. ปัญหาของสื่อมวลชนทั้ง 6 ประเภท

วิทยุ ปัญหาเกี่ยวกับวิทยุที่อาจารย์ส่วนมาก (ร้อยละ 25.2) ระบุถึงคือ ปัญหาโฆษณา
มากเกินไป รองลงมาคือปัญหาที่วิทยุเสนอรายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับทางการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับ
อาชีพน้อยเกินไป และไปเน้นรายการบันเทิงมากเกินไป

ตารางที่ 11 ปัญหาด้านวิทยุ

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. โฆษณามากเกินไป	189	25.20
2. รายการส่งเสริมความรู้ทางการศึกษาน้อยไป	121	16.13
3. รายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพน้อยไป	81	10.80
4. รายการบันเทิง เช่น เพลงมากเกินไป	77	10.27
5. การเสนอข่าวน้อยเกินไป	68	9.07
6. การใช้ภาษาของผู้ประกาศยังไม่เหมาะสม	60	8.00
7. ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยมีน้อยเกินไป	51	6.80
8. ข่าวเพื่อส่งเสริมการพัฒนามีน้อยเกินไป	49	6.53
9. ข่าวระดับท้องถิ่นมีน้อยเกินไป	29	3.87
10. เสนอข่าวไม่น่าเชื่อถือ	25	3.33
รวม	750	100

โทรทัศน์ อาจารย์ร้อยละ 27.2 เห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญของโทรทัศน์ คือ ปัญหาการโฆษณาเกินไป เช่นเดียวกับวิทยุ รองลงมาคือ ปัญหาที่โทรทัศน์เสนอรายการส่งเสริมความรู้น้อยเกินไป ถัดไปเป็นปัญหาที่เสนอรายการเกมโชว์มากเกินไป และรายการส่งเสริมอาชีพมีน้อยเกินไปตามลำดับ

ตารางที่ 12 ปัญหาด้านโทรทัศน์

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. โฆษณามากเกินไป	204	27.20
2. รายการส่งเสริมความรู้น้อยเกินไป	112	14.93
3. รายการเกมโชว์มากเกินไป	79	10.53
4. รายการส่งเสริมอาชีพมีน้อยเกินไป	72	9.60
5. รายการส่งเสริมจริยธรรมมีน้อยเกินไป	70	9.33
6. รายการเพื่อเด็กมีน้อยเกินไป	58	7.73
7. ละครมากเกินไป	53	7.07
8. รายการข่าวมีน้อยเกินไป	43	5.73
9. เสนอภาพข่าวที่สยดสยองมากเกินไป	23	3.07
10. คุณภาพของนักข่าวยังไม่ดีพอ	14	5.73
11. ผู้ประกาศยังไม่มีความสามารถพอ	13	1.73
12. ผู้อ่านข่าวยังใช้ภาษาไม่ถูกต้อง	8	1.07
13. เสนอข่าวไม่น่าเชื่อถือ	1	0.13
รวม	750	100

หนังสือพิมพ์ ปัญหาที่อาจารย์ระบุถึงสูงสุดจากหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 15.07) คือ ปัญหาที่มีโฆษณามากเกินไป รองลงไปคือการเสนอข่าวอาชญากรรมมากเกินไป การพาดหัวข่าวมักเกินความเป็นจริง และการเขียนเชียร์บุคคลหรือสินค้าบางชนิดเกินความเป็นจริงตามลำดับ

ตารางที่ 13 ปัญหาด้านหนังสือพิมพ์

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. โฆษณามากเกินไป	113	15.07
2. ข่าวอาชญากรรมมากเกินไป	97	12.93
3. มักพาดหัวข่าวเกินความเป็นจริง	72	9.60
4. เขียนเชียร์บุคคลหรือสินค้าบางชนิดเกินความเป็นจริง	64	8.53
5. นิยายจากละครโทรทัศน์มากเกินไป	58	7.73
6. มีความลำเอียงในการเสนอข่าว	57	7.60
7. เนื้อหาด้านส่งเสริมคุณธรรมมีน้อยเกินไป	54	7.20
8. ข่าวสารความรู้ที่ส่งเสริมอาชีพมีน้อยเกินไป	42	5.60
9. ใช้ภาษาแสดงมากเกินไป	38	5.07
10. ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยมีน้อยเกินไป	37	4.93
11. สารคดีมีน้อยเกินไป	30	4.00
12. เขียนโจมตีบุคคลอื่นเกินไป	29	3.87
13. เสนอข่าวไม่น่าเชื่อถือ	27	3.60
14. มีกลิ่นเรื่อง, ภาพที่น่าหวาดเสียว	19	2.53
15. ข่าวสังคมมีน้อยเกินไป	13	1.73
รวม	750	100

นิตยสาร ปัญหาที่อาจารย์เห็นว่า เป็นปัญหาสำคัญของนิตยสารคือปัญหาที่มีราคาสูงเกินไป (ร้อยละ 28.27) รองลงมา เป็นปัญหาการเสนอความรู้เพื่อประชาชนส่วนภูมิภาคน้อยเกินไป การเสนอเนื้อหาด้านอาชีพมีน้อยเกินไปตลอด เนื้อหาของนิตยสารส่วนใหญ่ไม่หลากหลาย

ตารางที่ 14 ปัญหาด้านนิตยสาร

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. มีราคาสูงเกินไป	212	28.27
2. ให้ความรู้เพื่อประชาชนส่วนภูมิภาคน้อยเกินไป	193	25.73
3. เสนอเนื้อหาด้านอาชีพมีน้อยเกินไป	135	18.00
4. เนื้อหาไม่หลากหลาย	103	13.73
5. โฆษณามากเกินไป	60	8.00
6. ภาพประกอบไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจน	23	3.07
7. ขนาดตัวพิมพ์ไม่เหมาะสม	14	1.87
8. การใช้ภาษาไม่ถูกต้อง	6	0.80
9. ขนาดของรูปเล่มไม่เหมาะสม	4	0.53
รวม	750	100

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิดิทัศน์ ปัญหาด้านวิดิทัศน์ที่อาจารย์เห็นว่า เป็นปัญหาสำคัญ (ร้อยละ 26.40) คือ ปัญหาการเสนอภาพยนตร์เพื่อการศึกษา มีน้อยเกินไป รองลงมาเสนอภาพยนตร์เกี่ยวกับความทราฐม ไทศร่ายมากเกินไป มีกเสนอภาพยนตร์เกี่ยวกับทาง เพศมากเกินไป และประเภทสร้าสรคสังคมีน้อยเกินไป

ตารางที่ 15 ปัญหาด้านวิดิทัศน์

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. วิดิทัศน์เพื่อการศึกษา มีน้อยเกินไป	198	26.40
2. วิดิทัศน์เกี่ยวกับความทราฐม ไทศร่ายมีมาก เกินไป	196	26.13
3. วิดิทัศน์เกี่ยวกับทาง เพศมากเกินไป	181	24.13
4. วิดิทัศน์ประเภทสร้าสรคสังคมีน้อยเกินไป	196	22.53
5. ราคาสูงเกินไป	6	0.80
รวม	750	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพยนตร์ ปัญหาสำคัญด้านภาพยนตร์ที่อาจารย์ระนุ (ร้อยละ 28.00) คือ ปัญหา
 ภาพยนตร์เพื่อการศึกษา มีน้อยเกินไป รองลงมา เป็นปัญหาเกี่ยวกับภาพยนตร์ประเภทสร้างสรรค์
 มีน้อยเกินไป เกี่ยวกับความทราวมามากเกินไป และเกี่ยวกับทางเพศมีมากเกินไป ตามลำดับ
 ตารางที่ 16 ปัญหาด้านภาพยนตร์

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. ภาพยนตร์เพื่อการศึกษา มีน้อยเกินไป	210	28.00
2. ภาพยนตร์ประเภทสร้างสรรค์มีน้อยเกินไป	191	25.47
3. ภาพยนตร์เกี่ยวกับความทราวมามากเกินไป	173	23.07
4. ภาพยนตร์เกี่ยวกับทางเพศมีมากเกินไป	168	22.40
5. โรงภาพยนตร์ทำให้เสียบรรยากาศ	8	1.07
รวม	750	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสื่อมวลชนทั้ง 6 ประเภท

วิทยุ อาจารย์ ร้อยละ 28.40 ได้เสนอจำกัดการโฆษณา รองลงมา ร้อยละ 27.20 เสนอให้วิทยุกระจายเสียง เพิ่มรายการที่ส่งเสริมความรู้แก่ประชาชนรวมทั้งการปรับปรุงการเสนอข่าว และปรับปรุงรายการอื่น ๆ

ตารางที่ 17 ข้อเสนอแนะด้านวิทยุ

ข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ	จำนวนผู้เสนอแนะ	ร้อยละ (คิดจากกลุ่มตัวอย่าง 250 คน)
1. จำกัดการโฆษณา	71	28.00
2. เพิ่มรายการส่งเสริมความรู้	68	27.20
3. ปรับปรุงการเสนอข่าว	55	22.00
4. ปรับปรุงรายการอื่น ๆ	55	22.00
5. ปรับปรุงผู้จัดรายการ	20	8.00
6. ปรับปรุงรายการเพลง	8	3.20

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทรทัศน์ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในด้านโทรทัศน์ที่อาจารย์กล่าวถึงมากที่สุด ร้อยละ 37.29 คือการปรับปรุงรายการพัฒนาอาชีพ รองลงมาคือการปรับปรุงการเสนอข่าว ปรับปรุงรายการการให้ความรู้ทั่ว ๆ ไป ควรจำกัดการโฆษณา และละครโทรทัศน์ ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ข้อเสนอแนะด้านโทรทัศน์

ข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ	จำนวนผู้เสนอแนะ	ร้อยละ (คิดจากกลุ่มตัวอย่าง 250 คน)
1. ปรับปรุงรายการพัฒนาอาชีพ	93	37.20
2. ปรับปรุงการเสนอข่าว	66	26.40
3. ปรับปรุงรายการที่เสนอความรู้ทั่วไป	54	21.60
4. จำกัดการโฆษณา	32	12.80
5. จำกัดละครโทรทัศน์	29	11.60
6. ปรับปรุงรายการเด็ก	10	4.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์ อาจารย์ได้ให้ข้อเสนอแนะด้านหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 30.00) คือให้มีการปรับปรุงการเสนอข่าว รองลงมาให้มีการเพิ่มเนื้อหาที่ให้ความรู้ทั่ว ๆ ไป เนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนให้มีจำกัดการโฆษณาด้วย

ตารางที่ 19 ข้อเสนอแนะด้านหนังสือพิมพ์

ข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ	จำนวนผู้เสนอแนะ	ร้อยละ (คิดจากกลุ่มตัวอย่าง 250 คน)
1. ปรับปรุงการเสนอข่าว	75	30.00
2. ปรับปรุงเนื้อหาที่ให้ความรู้ทั่ว ๆ ไป	49	19.60
3. เพิ่มเนื้อหาการพัฒนาอาชีพ	43	17.20
4. จำกัดการโฆษณา	34	13.60
5. เพิ่มเนื้อหาการพัฒนาอาชีพ	33	13.20
6. ลดนิยายที่นำมาจากละครโทรทัศน์	20	8.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิตยสาร ข้อเสนอแนะด้านนิตยสารอาจารย์ร้อยละ 14.00 เห็นว่าควรลดราคาขายลงมา ถัดมาควรปรับปรุงเนื้อหาของข่าว จำกัดการโฆษณาและปรับปรุงความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

ตารางที่ 20 ข้อเสนอแนะด้านนิตยสาร

ข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ	จำนวนผู้เสนอแนะ	ร้อยละ (คิดจากกลุ่มตัวอย่าง 250 คน)
1. ควรลดราคา	35	14.00
2. ปรับปรุงเนื้อหาของข่าว	27	10.80
3. จำกัดการโฆษณา	26	10.40
4. ปรับปรุงความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	22	8.80
5. เพิ่มแนวคิดในทางสร้างสรรค์	19	7.60
6. ปรับปรุงภาพประกอบ	15	6.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิดิทัศน์ อาจารย์ร้อยละ 10.00 เสนอแนะให้มีการควบคุมจากรัฐบาลอย่างเคร่งครัด
รองลงมาก็คือปรับปรุงเนื้อหาสาระให้มุ่งในด้านสร้างสรรค์อย่างมุ่งธุรกิจเกินไปและควรเน้นเนื้อหา
ด้านการรักษาวัฒนธรรมไทยตามลำดับ

ตารางที่ 21 ข้อเสนอแนะด้านวิดิทัศน์

ข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ	จำนวนผู้เสนอแนะ	ร้อยละ (คิดจากกลุ่มตัวอย่าง 250 คน)
1. การควบคุมจากรัฐบาล	25	10.00
2. ส่งเสริมเนื้อหาในด้านสร้างสรรค์	19	7.60
3. อย่างมุ่งธุรกิจเกินไป	19	7.60
4. ส่งเสริมเนื้อหาในด้านการรักษาวัฒนธรรมไทย	18	7.20
5. ปรับปรุงภาพยนตร์ประเภทอาชญากรรม	12	4.80
6. ปรับปรุงภาพยนตร์ประเภททางเพศ	12	4.80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพยนตร์ สำหรับข้อ เสนอแนะด้านภาพยนตร์ อาจารย์ร้อยละ 14.80 เห็นว่าควรเสนอ
เนื้อหาที่ให้ความรู้เพิ่มขึ้น รองลงมา เห็นว่าควรมุ่ง เนื้อหาในด้านการสร้างสรรค์ ควรจำกัด
ภาพยนตร์ประเภทอาชญากรรมและควรควบคุมภาพยนตร์ประเภททางเพศ เป็นต้น

ตารางที่ 22 ข้อ เสนอแนะด้านภาพยนตร์

ข้อ เสนอแนะด้านต่าง ๆ	จำนวนผู้เสนอแนะ	ร้อยละ (คิดจากกลุ่มตัวอย่าง 250 คน)
1. ส่ง เสริม เนื้อหาด้านการให้ความรู้	37	14.80
2. ส่ง เสริม เนื้อหาด้านสร้างสรรค์	28	11.20
3. จำกัดประเภทอาชญากรรม	22	8.80
4. ควบคุมประเภททางเพศ	13	5.20
5. ส่ง เสริม เนื้อหาในด้านการรักษาวัฒนธรรม	13	5.20
6. การสนับสนุนจากรัฐบาล	12	4.80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 การทดสอบตามสมมุติฐาน

การเปิดรับสื่อมวลชนขึ้นอยู่กับ เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน และคณะวิชาที่สอน

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการเปิดรับสื่อ เพศ มีความสัมพันธ์

กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ในระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ส่วนเพศกับการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร วีดิตทัศน์ และภาพยนตร์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่าง เพศและการเปิดรับสื่อต่าง ๆ

การเปิดรับสื่อ	เพศ	ชาย	หญิง	ค่าไคสแควร์	ระดับนัยสำคัญ
		จำนวน	จำนวน		
<u>วิทยุ</u>					
4-7 วันต่อสัปดาห์		122	59		
1-3 วันต่อสัปดาห์		22	22		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง		11	5		
ไม่เคยรับ		6	3	4.8439	0.1836
<u>โทรทัศน์</u>					
4-7 วันต่อสัปดาห์		147	72		
1-3 วันต่อสัปดาห์		10	10		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง		2	4		
ไม่เคยรับ		2	3	6.3415	0.0961
<u>หนังสือพิมพ์</u>					
4-7 วันต่อสัปดาห์		135	67		
1-3 วันต่อสัปดาห์		20	13		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง		1	8		
ไม่เคยรับ		5	1	12.8138	0.0051**

ตารางที่ 23 (ต่อ)

เพศ การเปิดรับสื่อ	ชาย	หญิง	ค่าโคสมควร์	ระดับนัย สำคัญ
	จำนวน	จำนวน		
นิตยสาร				
4-7 วันต่อสัปดาห์	38	26		
1-3 วันต่อสัปดาห์	70	41		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	44	22		
ไม่เคยรับ	9	0	5.9144	0.1158
วิทยุทัศน์				
4-7 วันต่อสัปดาห์	10	3		
1-3 วันต่อสัปดาห์	22	10		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	63	43		
ไม่เคยรับ	66	33	2.5154	0.4725
ภาพยนตร์				
4-7 วันต่อสัปดาห์	1	1		
1-3 วันต่อสัปดาห์	6	4		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	45	15		
ไม่เคยรับ	109	69	3.9813	0.2633

** ระดับนัยสำคัญที่ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและการเปิดรับสื่อ อายุมีความสัมพันธ์กับความบ่อย

ในการเปิดรับโทรทัศน์ ภาพยนตร์ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ส่วนอายุกับการเปิดรับสื่อประเภทวิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและวีดิทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และการเปิดรับสื่อต่าง ๆ

อายุ การเปิดรับสื่อ	20-22ปี	30-39ปี	40-49ปี	50-60ปี	ค่าไคสแควร์	ระดับนัย สำคัญ
<u>วิทยุ</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	25	74	62	20		
1-3 วันต่อสัปดาห์	6	11	26	1		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	1	8	6	1		
ไม่เคยรับ	1	2	6	0	15.4313	0.0797
<u>โทรทัศน์</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	20	88	92	19		
1-3 วันต่อสัปดาห์	8	6	5	1		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	1	1	2	2		
ไม่เคยรับ	4	0	1	0	40.6028	0.0000 **
<u>หนังสือพิมพ์</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	22	76	86	18		
1-3 วันต่อสัปดาห์	9	13	9	2		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	2	2	4	1		
ไม่เคยรับ	0	4	1	1	12.3183	0.1960

ตารางที่ 24 (ต่อ)

อายุ	20-29ปี	30-39ปี	40-49ปี	50-60ปี	ค่าไคสมควร์	ระดับนัย สำคัญ
การเปิดรับสื่อ						
<u>นิตยสาร</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	9	21	27	7		
1-3 วันต่อสัปดาห์	15	34	52	10		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	8	35	18	5		
ไม่เคยรับ	1	5	3	0	12.2178	0.2073
<u>วิทยุทัศน์</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	1	6	4	2		
1-3 วันต่อสัปดาห์	0	13	17	2		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	18	41	41	6		
ไม่เคยรับ	14	35	38	12	11.2892	0.2064
<u>ภาพยนตร์</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	0	0	1	1		
1-3 วันต่อสัปดาห์	7	2	1	0		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	18	24	18	5		
ไม่เคยรับ	13	29	80	16	44.0029	0.0000 **

** ระดับนัยสำคัญที่ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิทางการศึกษาและการเปิดรับสื่อ วุฒิทางการศึกษา

ของอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับวิทยุและหนังสือพิมพ์ในระดับนัยสำคัญที่ .01 นิตยสารในระดับนัยสำคัญที่ .05 ส่วนวุฒิทางการศึกษากับการเปิดรับโทรทัศน์ วิทยุทัศน์ และภาพยนตร์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิทางการศึกษาและการเปิดรับสื่อต่าง ๆ

วุฒิทางการศึกษา การเปิดรับสื่อ	ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	ค่าไคสแควร์	ระดับนัยสำคัญ
	ปริญญาตรี	ตรีหรือเทียบเท่า				
<u>วิทยุ</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	1	73	98	9		
1-3 วันต่อสัปดาห์	0	11	33	0		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	0	4	9	3		
ไม่เคยรับ	2	1	6	0	50.8430	0.0000 **
<u>โทรทัศน์</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	3	75	131	10		
1-3 วันต่อสัปดาห์	0	10	9	1		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	0	2	3	1		
ไม่เคยรับ	0	2	3	0	4.5299	0.8732
<u>หนังสือพิมพ์</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	1	66	125	10		
1-3 วันต่อสัปดาห์	0	17	16	0		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	0	5	2	2		
ไม่เคยรับ	2	1	3	0	68.0499	0.0000 **

ตารางที่ 25 (ต่อ)

วุฒิทางการศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญา ตรีหรือ เทียบเท่า	ปริญญา โท	ปริญญา เอก	ค่าไคสแควร์	ระดับนัย สำคัญ
การเปิดรับสื่อ						
นิตยสาร						
4-7 วันต่อสัปดาห์	0	16	43	5		
1-3 วันต่อสัปดาห์	0	44	64	3		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	3	23	36	4		
ไม่เคยรับ	0	6	3	0	18.2135	0.0328*
วิทยุทัศน์						
4-7 วันต่อสัปดาห์	0	5	8	0		
1-3 วันต่อสัปดาห์	0	9	23	0		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	0	40	59	7		
ไม่เคยรับ	3	35	56	5	9.3470	0.4059
ภาพยนตร์						
4-7 วันต่อสัปดาห์	0	0	1	1		
1-3 วันต่อสัปดาห์	0	5	4	1		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	0	28	30	2		
ไม่เคยรับ	3	56	111	8	16.6140	0.0551

** ระดับนัยสำคัญที่ .01

* ระดับนัยสำคัญที่ .05

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่การงานและการเปิดรับสื่อ ตำแหน่ง

หน้าที่ความเป็นอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับวิทยุทัศน์และภาพยนตร์ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ส่วนตำแหน่งหน้าที่กับการเปิดรับสื่อประเภท วิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่และการเปิดรับสื่อต่าง ๆ

ตำแหน่งหน้าที่	ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอน	ค่าไคสแควร์	ระดับนัยสำคัญ
<u>การเปิดรับสื่อ</u>				
<u>วิทยุ</u>				
4-7 วันต่อสัปดาห์	48	133		
1-3 วันต่อสัปดาห์	12	32		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	6	10		
ไม่เคยรับ	3	6	7.9368	0.7900
<u>โทรทัศน์</u>				
4-7 วันต่อสัปดาห์	25	154		
1-3 วันต่อสัปดาห์	1	19		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	3	3		
ไม่เคยรับ	0	5	12.3994	0.4142
<u>หนังสือพิมพ์</u>				
4-7 วันต่อสัปดาห์	58	144		
1-3 วันต่อสัปดาห์	6	27		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	2	7		
ไม่เคยรับ	3	3	10.7924	0.5468

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ตำแหน่งหน้าที่ การเปิดรับสื่อ	ผู้บริหาร	อาจารย์ผู้สอน	ค่าโศกเศร้า	ระดับนัยสำคัญ
นิตยสาร				
4-7 วันต่อสัปดาห์	22	42		
1-3 วันต่อสัปดาห์	30	81		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	16	50		
ไม่เคยรับ	1	8	20.1211	0.0648
วีดิทัศน์				
4-7 วันต่อสัปดาห์	4	9		
1-3 วันต่อสัปดาห์	10	22		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	23	83		
ไม่เคยรับ	32	67	25.9936	0.0108 **
ภาพยนตร์				
4-7 วันต่อสัปดาห์	2	6		
1-3 วันต่อสัปดาห์	2	8		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	7	53		
ไม่เคยรับ	58	120	42.1348	0.0000 **

** ระดับนัยสำคัญที่ .01

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชาที่สอนกับการเปิดรับสื่อ

คณะวิชาที่สอน

ประจํามีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับนัยสําคัญที่ .01 ส่วนคณะวิชาที่สอนกับการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร วิทยุทัศน์และภาพยนตร์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสําคัญทางสถิติ

ตารางที่ 27 ค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชาที่สอนและการเปิดรับสื่อต่าง ๆ

คณะวิชาที่สอน	วิทยา ศาสตร์	มนุษย- ศาสตร์	ครุศาสตร์	วิทยาการ- จัดการ	ค่าไคส- แควร์	ระดับนัย สําคัญ
<u>วิทยุ</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	48	62	52	19		
1-3 วันต่อสัปดาห์	10	16	14	4		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	4	7	4	1		
ไม่เคยรับ	1	2	4	2	4.2172	0.8965
<u>โทรทัศน์</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	53	73	70	23		
1-3 วันต่อสัปดาห์	6	10	2	2		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	1	3	1	1		
ไม่เคยรับ	3	1	1	0	9.2776	0.4121
<u>หนังสือพิมพ์</u>						
4-7 วันต่อสัปดาห์	43	72	68	19		
1-3 วันต่อสัปดาห์	15	10	5	3		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	5	3	0	1		
ไม่เคยรับ	0	2	1	3	27.3997	0.0012 **

ตารางที่ 27 (ต่อ)

คณะวิชาที่สอน การเปิดรับสื่อ	วิทยา-	มนุษย-	ครุศาสตร์	วิทยาการ-	ค่าโศส-	ระดับนัย สำคัญ
	ศาสตร์	ศาสตร์		จัดการ-	แควร์	
นิคยสาร						
4-7 วันต่อสัปดาห์	12	21	22	9		
1-3 วันต่อสัปดาห์	23	47	32	9		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	24	17	17	8		
ไม่เคยรับ	4	2	3	0	13.7710	0.1307
วิทิต์ศน์						
4-7 วันต่อสัปดาห์	1	4	7	1		
1-3 วันต่อสัปดาห์	7	11	13	1		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	25	45	24	12		
ไม่เคยรับ	30	27	30	12	14.0475	0.1206
ภพพยณศร์						
4-7 วันต่อสัปดาห์	0	1	0	1		
1-3 วันต่อสัปดาห์	3	4	1	2		
น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	15	21	19	5		
ไม่เคยรับ	45	61	54	18	6.9939	0.6378

** ระดับนัยสำคัญที่ .01

สรุปความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อกับลักษณะทางประชากรและทางสังคมของอาจารย์ จะเห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ส่วนอายุจะมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับโทรทัศน์ในระดับนัยสำคัญที่ .01 และวิทยุโทรทัศน์ในระดับนัยสำคัญที่ .05 เกี่ยวกับวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับวิทยุและหนังสือพิมพ์ในระดับนัยสำคัญที่ .01 และนิตยสารที่ .05 ในด้านตำแหน่งหน้าที่ของอาจารย์จะมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับวิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ส่วนคณะวิชาที่อาจารย์สอนประจำมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ในระดับนัยสำคัญที่ .01

การเปิดรับสื่อ ลักษณะประชากร และทางสังคม	วิทยุ		โทรทัศน์		หนังสือพิมพ์		นิตยสาร		วิทยุทัศน์		ภาพยนตร์	
	ค่า ไคสแควร์	ระดับ นัยสำคัญ	ค่า ไคสแควร์	ระดับ นัยสำคัญ	ค่า ไคสแควร์	ระดับ นัยสำคัญ	ค่า ไคสแควร์	ระดับ นัยสำคัญ	ค่า ไคสแควร์	ระดับ นัยสำคัญ	ค่า ไคสแควร์	ระดับ นัยสำคัญ
	เพศ					12.8138	0.00					
อายุ			40.6028	0.00							44.0029	0.00
วุฒิทางการศึกษา	50.8430	0.00			68.0499	0.00	18.2135	0.03				
ตำแหน่งหน้าที่ การงาน									25.9936	0.01	42.1348	0.00
คณะวิชาที่สอน					27.3997	0.00						